

Rakkaudella voi rakentaa

Yhä useampi lapsi ja nuori keskellämme voi huonosti. Yhteiskuntamme on jakautumassa yhä selkeämmin kahtia, niihin jotka pärjäävät ja niihin joiden elämä ja tulevaisuus tuntuu jo hyvin nuorena olevan valmiiksi kirjoitettu. Se ei ole kaunis eikä hyväksyttävä asia.

Viime vuonna yhteisvastuukeräyksen yleisteema oli *Ehjä lapsen mieli*. Keräystuotolla on tänä vuonna käynnistetty Suomessa lukuisia projekteja joiden kautta tuetaan niitä lapsia ja nuoria, joiden vanhemmilla on mielenterveysongelmia. Tavoitteena on madaltaa lasten ja nuorten kynnystä hakea ja saada apua oman perheen pahoinvointiin. Tärkeää on vähentää ja hälventää niitä ennakkoluuloja joita mielenterveysongelmiin valitettavasti yhä maassamme liittyy. Lapselle ja nuorelle on tavattoman tärkeää ymmärtää, että isän tai äidin ”aivosairaus” on sairaus muiden sairauksien joukossa. Suomessa on yhä enemmän vanhempia, jotka sairastuvat psyykkisesti ja sitä kautta yhä useampi lapsi ja nuori joutuu kasvokkain asian kanssa. Ikävintä asiassa on se, että lapsesta voi tulla huomaamatta perheen ”näkymätön” vastuunkantaja. Lapsena saatu liian raskas taakka monesti vaikeuttaa lapsen omaa elämää aikuisena.

Ympärillämme on valtavasti rakkauden nälkää. Kaikkea nälkää ei ruokkia aina veroja korottamalla, eikä apua ulkoistamalla viranomaisille. Meidät jokainen on kutsuttu myös omalla elämällemme ja omilla valinnoillamme huomaamaan ja tukemaan niitä ihmisiä ympärillämme jotka apua tarvitsevat. Jeesus toi puheissaan esille sen ettei hän ole tullut ehjiä ja onnistuneita ihmisiä varten, vaan ennen kaikkea rikkinäisiä ja apua tarvitsevia ihmisiä varten. *”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaita.”* Myös seurakunnassa ja sen eri työmuodoissa meidän on aina syytä kiinnittää huomioita niihin ihmisiin, jotka erityisesti tarvitsevat rakkautta ja huomaamista. Vihainen vanhus tai hankala nuori kertoo aina myös käytöksellään siitä ettei kaikki ole kohdallaan, jotakin on rikki. Mukavien ihmisten kohtaamisessa ei ole kenellekään mitään haastavaa. Jeesuksen antama tehtävä punnitaan aina mukavuusalueemme ulkopuolella.

Jokainen terve aikuinen on itse vastuussa elämästään ja tiettyyn rajaan asti oman onnensa seppä. Samaa ei voi sanoa lapsista ja nuorista. Kukaan meistä ei voi valita mihin perheeseen ja olosuhteisiin sattuu syntymään. Syntymän lahja vaikuttaa joskus mitä raaimmalta arappeliltä, peliltä, jossa Las Vegasin miljoonapokerin panokset tuntuvat pieniltä. Toisilla on pelissä panoksena koko elämä, eikä itse edes voi vaikuttaa pelin kulkuun.

Lasten ja nuorten rakkauden nälkään vastaamisessa ei ole kysymys vasemmistolaisesta tai oikeistolaisesta maailmankuvasta, vaan kristillisestä tehtävästä. *”Sen minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen olette jättäneet tekemättä Jumalalle.”*

Maamme lapset ja nuoret jaetaan kiihtyvällä tahdilla jo syntymähetkellä onnistujiin ja syrjäytyneisiin. Seurakunnan ja kristittyjen ei tule sitä hyväksyä. Syntymättömiä lapsia ei tule pakottaa rulettipöytään pelamaan koko elämästään, sen varassa mihin sattuu syntymään. Mitä vaikeampi lähtökohta, sitä enemmän rakkautta tarvitaan: koulussa, seurakunnassa, kaveripiirissä, naapurustossa joka paikassa. Siihen sinut ja minut on kutsuttu. Rakkaus on väkevä lääke. Se ei vähene, vaan jakaessa se jopa kasvaa ja rakentaa.

kirkkoherra Jyrki Koivikko